

Borghilds Strøms' poesiebok

Faadt av tante Anna juleaften 1903

Kjære Borghild

*Naar midt øie er lukt
og min sjel er paa flugt
og mit legeme er lagt paa en baare
vil du mindes mig da
vil du huske saa
at du væder min grav med din taare*

din tante Anna

*Blomsten, der smiler glad,
dør, naar det gryr,
Alt, hvad du blive bad,
frister og flyr,
Hvad er vel verdens lyst?
Ikkun en stakket trøst
Kornmod i høst!*

*At skilles ad er dyb og bitter ve,
og tungt det er at bryde hjertets traade,
men naar det gøres,
vil du ogsaa se,
at glemsels dyb er skapt til livets baade!*

Borghild!

*Elsk din mand og ægt ham
kommer ham fuld hjem saa sygh
faa lagt ham.*

*Elsk din mand og stop hans hoser
saa skal du altid gaa paa roser*

Johanna.

Min lille gut !

*Min lille gut, hver tanke som jeg eier,
vil trofast følge dig ved dag og nat.
Mot dig al verdens rigdom intet veier,
du moderers egen, dyrebare skat !*

*Min lille gut, hver taare i dit øye,
jeg kysser bort til smilet bryder frem,
Og hvert et suk, som stiger mod det høye,
har al en moders Kjærlighed i gjem*

*Min lille gut, hvad tiden end dig bringer,
for mig du alltid som den samme staar.
Mine bøn vil følge dig paa skjulte vinger,
igjennem livets lunefulde kaar !*

*Min lille gut, se himlens lyse stjerner,
de bringer bud til alle og enhver,
og visker i dit øre fra det fjerne,
Hver altid god, din Gud er da dig nær !*

*Min lille gut, os to kan ingen skille,
ti vore hjerter fik det samme slag.
Min egen gut, gid dine øyne milde,
maa være hos mig til min sidste dag !*

*28/juli 1911
Borghild Strøm.*

*Paa hovedet at olt han kaster,
og andres fule laster,
sine egne feil ei ser,
men af andres dog ler.*

Sov, min egen lille Pige

*Sov min egen lille Pige,
 sov dig sund og stærk !
 Jeg vil ei fra sengen vige,
 førend søvnens underverk,
 aabner for dig drømmens rige,
 saa du vaagner sund og sterk.
 Hold din haand i min!*

God nat !

sov min lille skat !

*Se, jeg vaager ved dit leie
 sov, min lille skat !
 Du mit dyrebare eie,
 du, min tanke dag og nat !
 Engle bar dig drømmens vei,
 verner om min lille skat !
 Hold din haand i min!*

God nat !

sov min lille skat !

*Lørdag 20 de April 1912
 Borghild Strøm.*

*Har nogen du af hjertet kjær,
 saa sig ham det mens du er her,
 for sent er sprogets tyngste ord,
 saa til det blev al lykkes mord*

*Har du et venligt ord at si
 har du et kjærligt ord at gi,
 saa si det, gi det, jør det fort,
 for husk at livet er saa kort !*

*Cristianssand S.
 Okt 22/1914
 Borghild Strøm.*

Kjærlighed.

*Kjærlighed er det smukkeste ord i alle sprog
 fordi det betyder mer end alle andre ord.
 Det er livets grundvold.
 det er noget, der føles uden at kunne forklares
 noget, der vides uden at kunne sees.
 Kjærligheden er altid virksom.
 Kjærligheden er evig.
 Det kraftigste argument,
 der nogensinde er framført for tro paa Gud,
 er det, der inderholdes i ordene i "Gud er Kjærlighed"
 Kjærligheden er altomfattende.
 Elsk et menneske,
 og du gjør med det samme dette menneske til din ven,
 saa at han maaske vil ofre sit liv for dig,
 elsk en verdig sag,
 og denne sag bliver straks dit høyeste livsmaal,
 saa at du gjerne ofrede dine sjöneste drømmer
 paa dens alter,
 Elsk ditarbeide,
 og det simple, trivielle og ensformige i livet vil
 forsvinde,
 ligsom duggen forsvinder for den opgaaenes sols
 straalere.
 Kjærligheden er uegennyttig.
 Hvis der endnu er kjærlighed tilbage,
 er der ogsaa haab, og ligegyldig vilke ulykker der
 indtreffe,
 saa er lykkens og velsignelses livsspirer tilstede
 og vil byde frem og bære frugt.
 Dersom nogen endnu elsker dig,
 eller du endnu elsker nogen,
 maa Haabløsheden i dig tilsidst dø.
 Ti, Kjærlighedens lys er livets lys, Fordi :
 Kjærlighden er livet
 Elsk dine venner, elsk dit arbeide og din lod i livet,
 Elsk naturen, elsk alt, der er til,
 thi bag ved alt, hvad der er til,
 er der en Guddommelig hensigt
 selve Kjærlighedens gjenskin.
 Kjærlighed er alt !*

*Norman Skanche skal reise,
mitt arme liv, hvor skal jeg hen,
nu kan jeg ei med hovedet kneise,
kom trøst mig nu en kjærlig ven,
Jeg vil til Logan City gaa,
først der jeg fred og ro kan faa.*

Kjære Borghild

*Din fødselsdag jeg glemmer ei
den staar mig kjærte i sinde
om skjæbnen silder end hvor vei
den gaar mig ei af minde*

Olga

*En ven jeg har paa jorden,
en ven, som jeg har kjær,
den ven jeg vil beholde,
intil mit liv er endt.*

*I en hensight, vis og herlig har du mig paa jorden sat,
Himelsk byrd og slægt, og venner
alt er skjuldt i glemselens nat,
Mangen gang en hemlig tanke,
visket du en fremmed her
en gang fri og salig vandred,
jeg din Fader trone nær*

14/7 1911

Olga Tangerud

*O, min fader du mig lærte ved din Aand at kalde,
saa men før kundskapsnøglen,
skjængtes grunden hentil dunkel laa,
har jeg ikun hvist en fader,
hør fornuft og sandheds svar
sig hvad jeg vil evig kjende,
der jeg og en moder har-----*

16/7 1911

Olga Tangerud

*Mødes, skilles, elske, glemme,
det er verdens vante stemme,
maaskje har du elsket ømt
men været gjengjeldt hun paa skrønt
ak at glemme det er tungt,
naar ens sind er ømt og ungt.*

*Olga Tangerud
Tønsberg 16/7 1911*

*Det var
Det var bluss i dit smil
der var sol i dit blik,
over kinden saa gylden en rødme
Der var livsgledens sang,
der var dans, der du gik,
om din mund en berusende sødme*

*Men saa fik du en sorg
og din kind ble gned brat
og du danset ei mer over veie
og i øyneenes dyb
grodde skyggernes nat
og din sorg blev dit eneste eie.*

*Men saa atter en dag
var der sol i dit blik
og igjen saa jeg kinderne gløde,
om din mund laa der smil
paa din vei klang der sang,
og du danset en elsket i møde.*

*Tønsberg 29 juni 1911
B.S.*

*Naar du plukker roser
pluk da en til mig
naar du teller dine venner
tel daogsaa en med mig.*

Din Veninde B.

*Roser er røde violene er blaa
Windruer er søde og du er lige saa.*

*Lær mig, skov
Lær mig skov at lytte,
lytte efter fuglens sang,
Saa du en krybskytte,
hørte du hans lette gang,
liden fugl han skyde vil,
Kjære, lille fugl, ti stil!*

*Lær mig skov at lytte,
lytte efter skovens sus,
bygget jeg min hytte,
tæt ved skov og følgens brus,*

Kjære Borghild

*Forelsk dig ofte
forlov dig sjelden
forgift dig aldrig*

*Olga Tangerud
Sommeren 1911*

*To maa det være før livet kan lykkes,
to naar hvort kjærligheds tempel skal bygges,
to i storme og to i det milde,
to for at kunde og to for at ville.*

Olga Tangerud

*Der stod en benk i haven
i haven stod en benk
den benk der stod i haven
det var en havebenk.*

Kjære Veninde

*Drøm om Sommerfugles vrimmel
drøm om Lykkens gyldne Spind
drøm om Engler i Guds Himmel
drøm de lukker os der ind.*

I hovedstaden

*En hattetine en av di fine
 jeg fikk den gangen jeg reiste hjemfra
 og en komode og hat paa hode og sko og kjoler
 og etsetra.
 da jeg reiseferdig var,, saa ba a mor aam for mig
 passe paa de vesle gram jeg har*

*Min gamle muter har sagt at gutter det eier
 hovedstaden mer end nok.
 de gaar paa strøke og vil forsøge at imponere
 mig med flos og stok.
 Ja paa Karl Johan jeg har set mangen vaker kar
 som viser frem det vesle gram, han har,*

*Paa byens gater di staar og prater
 og titter paa hver dame. som er pen.
 De liker jerne saam i det fjerne
 at se en dame, med to vakre ben.
 Og glaner jør di for naar kjolen op hun drar
 og viser frem det vesle gram hun har.*

*lev Glad i mange mange aar
 Og nyd kun fred og lykke
 og Gid der Fryd som ei forgaar
 Maa altid hos Dig Bygge*

*Som stolt Svaner paa den klare Bølge
 Skal Held og Lykke med din Fremtid Følge
 Og hvor saa end Du feste vil Ditt Bo
 Skal Sundheds og Tilfredsheds Roser Gro*